

Bezinning 480: Vergoddelijking 2

Johannes 13,31-33a.34-35 = C-jaar 5° paaszondag ¹

Het Woord

Toen Judas weg was, zei Jezus: 'Nu is de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar geworden, en door Hem de grootheid van God. Als Gods grootheid door Hem zichtbaar geworden is, zal God Hem ook in die grootheid laten delen, nu onmiddellijk. Kinderen, Ik blijf nog maar een korte tijd bij jullie. *Jullie zullen Me zoeken, maar wat Ik tegen de Joden gezegd heb, zeg Ik nu ook tegen jullie: waar Ik heen ga, daar kunnen jullie niet komen.* Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals Ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

We lezen de inleiding van de afscheidsrede van Jezus in het Johannesevangelie. Het Laatste Avondmaal is net beëindigd, Jezus heeft de voeten van zijn leerlingen gewassen en Judas ontving het stuk brood en verliet net de groep. Jezus zal nu de diepste diepte van zijn ziel laten zien.

Hij begint met zijn unieke relatie met de Vader. De Vader wil niets liever dan de Zoon verheerlijken, dus tot Heer maken, tot God zelf. De Vader wil Hem ten volle laten delen in zijn vreugde en liefde. De eenheid tussen de Vader en de Zoon is zo sterk en totaal, dat het verheerlijken van de ene meteen ook de verheerlijking van de andere is.

Deze mystieke eenheid tussen Jezus en zijn Vader is niet gesloten, maar staat juist open voor de mens. Want al direct spreekt Jezus zijn elf leerlingen aan. Met een affectief liefdevol woord: 'Kindertjes.'

Liefhebben kan geen nieuw gebod zijn. Dat staat al eeuwen in de Schrift. Maar de liefde krijgt een nieuwe dimensie, de diepste: ze is hét criterium om zijn geloof in Jezus te beleven. Onze onderlinge liefde is ons antwoord op zijn liefde voor ons. Zijn liefde voor ons staat model voor onze liefde voor elkaar. Zijn liefde gaat tot het uiterste, tot op het kruis en tot in de dood. Ja, het is de liefde tussen de Vader en de Zoon die in onze liefde realiteit wordt, ervaarbaar voor anderen.

---

¹ Van vers 33 wordt slechts het eerste zinnetje gelezen. De rest van het vers (*cursief*) dus niet.

De kring breekt dan helemaal open: alle mensen worden erin betrokken. Zij zullen aan onze onderlinge liefde herkennen dat we Jezus' leerlingen zijn. Niet of we de Schrift goed kennen, niet of we vaak lectio divina doen, niet of we elke week eucharistie vieren ..., maar onze onderlinge liefde. Een zeer wezenlijk criterium voor elke kerkopbouw. Of liever: hét criterium!

Het Woord in mijn leven

Doe ik mijn best om de liefde tussen de Vader en de Zoon te beschouwen? Ken ik ze voldoende? Laat ik de liefde van God voldoende binnenkomen in mijn hart en ziel? Laat ik me door Jezus vergoddelijken? Kunnen anderen aan onze onderlinge liefde herkennen dat we Jezus' leerlingen zijn?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
Zoon van God, God zelf,
U bent uit de Vader geboren.
Altijd bent U verbonden gebleven
met Uw Vader en zijn liefde.
U en de Vader: U bent één,
een eenheid in liefde.
Heel Uw focus ligt op het einddoel,
het summum van leven,
het goddelijke leven.
Uw leven, lijden, dood en verrijzenis
zijn dé doorgang naar die goddelijkheid.
U wil ook ons vergoddelijken,
opnemen in dezelfde heerlijkheid.
Onze liefde onder elkaar
is daar een voorsmaak van.
Laat Uw liefde onder ons leven
en anderen inspireren
opdat onze liefde U openbaart.
Verheerlijk, vergoddelijk alle mensen. Amen.

© Eric Haelvoet 2016